

ב"ל (ירושלים) 45233-06-12 - דוד לוי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (ירושלים) 45233-06-12 - דוד לוי נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה ירושלים

45233-06-12 (ירושלים)

דוד לוי

ע"י ב"כ - עו"ד שמש כוכבי

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד טליה אברהמי

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

[19.02.2013]

כב' השופט דניאל גולדברג

נציג ציבור (עובדים) גב' יעל רייכמן

נציג ציבור (מעבידים) מר אילן לוי

פסק דין

1. התובע, מר דוד לוי, מקבל תגמול לפי חוק התגמולים לאסירי ציון ולבני משפחותיהם, התשנ"ב-1992 (להלן: "החוק"), החל מ-1.11.11.

2. בהליך זה מבקש התובע לחייב את הנתבע לשלם לו תגמול לפי החוק מ-1.4.1962.

3. התובע הגיש תביעה ל"רשות" לפי סעיף 2 לחוק להכרה כ"אסיר ציון" ביום 17.11.11. במסגרת בקשתו התובע שכנע את הרשות שהוא ביצע, בכיסוי של נהג וסוכן תמרוקים, פעילות של העברת יהודים לנקודות איסוף לעלייה לארץ ישראל במרוקו בסוף שנות ה-50. המערער אף נתפס ונאסר לפרק זמן של תשעה עשר חודשים. בשל כל אלה, אושרה תביעתו והוא הוכר כ"אסיר ציון" ביום 22.2.12.

4. כאמור, בגין הכרה בו כ"אסיר ציון" משלם הנתבע לתובע תגמול לפי החוק החל מחודש 11/11. 5. התובע צירף לכתב התביעה מכתב של מחלקת העלייה של הסוכנות היהודית אל מחלקת הקליטה בסוכנות מיום 15.5.62, ממנו עולה כי התובע פנה למחלקת העלייה בסוכנות היהודית בחודש 4/62 וטען כי היה לפני עלייתו פעיל בענייני עליה בחו"ל. במכתב נאמר כי מחלקת העלייה מבררת את טענות התובע אך המליצה על "טיפול מיוחד" - כפי הנראה כוונת הדברים - מתן תשלומים המגיעים ל"אסירי ציון" בטרם מתן הכרה רשמית, על יסוד הערכה שהתביעה מוצדקת. על גבי המכתב ישנו רישום בכתב יד של תיעוד שיחה בה נמסר כי "כל עוד לא אושר כאסיר ציון אין כל אפשרות לטיפול מיוחד ועל האיש ללכת לבית שמש כפי שנקבע".

6. התובע טוען כי מכוח הוראת סעיף 19 לחוק, יש לחייב את הנתבע לשלם לו תגמול החל מיום 1.4.1962.

7. סעיף 19 לחוק קובע כי "אושרה בקשה לתגמול לפי חוק זה, ישולם התגמול מהאחד בחודש שבו הוגשה הבקשה וכל עוד הזכאי הוא תושב ואזרח ישראלי". לטענת התובע, המזכר הפנים סוכנותי מיום 15.5.62 שצורף לכתב התביעה מעיד על בקשה שהוא הגיש בחודש 4/62. הואיל ובקשתו אושרה והוא הוכר כ"אסיר ציון", יש לשלם לו תגמול ממועד הגשת הבקשה - 4/62 לטענת התובע.
 8. דין התביעה להידחות. המכתב של מחלקת העלייה למחלקת הקליטה מיום 15.5.62 אינו בקשה לתגמול לפי החוק ואין הוא מעיד על אישור בקשה להכרה כאסיר ציון. לפיכך סעיף 19 לחוק אינו מחייב תשלום תגמול לתובע ממועד פנייתו של התובע למחלקת העלייה בסוכנות היהודית מחודש 4/1962.
 9. אין מחלוקת כי לפני חקיקת החוק, הוכרו "אסירי ציון" על ידי הסוכנות היהודית. עם זאת, התובע לא הוכיח כי פנייתו לסוכנות היהודית משנת 1962 הובילה להכרה בו כ"אסיר ציון", וחובת תשלום התגמול לפי סעיף 19 חלה על המוסד לביטוח לאומי החל מתחילת החודש בו הוגשה בקשה להכרה כאסיר ציון שאושרה.
 10. מסעיף 5 לחוק אף עולה שסמכותו של המוסד, הנתבע שלפנינו, הינה לשלם תגמולים לפי החוק רק לאחר ש"הרשות" לפי סעיף 2 לחוק אישרה את מעמדו של אדם כ"אסיר ציון". המוסד איננו בעל דין רלוונטי בכל הנוגע להליכי ההכרה כ"אסיר ציון".
 11. כאמור, אישור הכרה כ"אסיר ציון" ניתן לתובע רק ביום 22.2.12, ואין לתובע כל עילה לפי החוק נגד המוסד לביטוח לאומי לתשלום תגמול ממועד שקודם לחודש 11/11.
 12. בהתאם לכך, כדין משולם לתובע תגמול מחודש 11/11, החודש בו הוגשה בקשתו לתגמול.
 13. לאור כלל האמור לעיל, החלטנו לדחות את התביעה.
 14. התביעה נדחית ללא צו להוצאות.
 15. ניתן להגיש ערעור על פסק דין זה לבית הדין הארצי לעבודה תוך 30 ימים מיום המצאת פסק הדין לצדדים. "ההחלטה נחתמה בידי נציגי הציבור ועותק נמצא בתיק בבית הדין. לצדדים מופץ עותק בחתימה אלקטרונית של השופט לבדו".
- ניתן היום, ט' אדר תשע"ג, (19 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.